

Biljana Borzan: "UE ma moralny i polityczny obowiązek, by ograniczyć marnotrawstwo żywności"

Marnotrawstwo żywności w Unii Europejskiej, które szacuje się na 88 mln ton rocznie (173 kg na osobę), to problem etyczny, ekonomiczny i ekologiczny.

We wtorek Komisja Ochrony Środowiska przyjęła sprawozdanie posłanki Biljany Borzan (S&D, Chorwacja), w którym wzywa UE i państwa członkowskie, aby skuteczniej działały na rzecz ograniczenia marnotrawstwa żywności.

Choć na świecie tak wiele osób cierpi z powodu głodu i niedożywienia, codziennie wyrzuca się duże ilości żywności. Jaka jest skala tego zjawiska?

W łańcuchu od pola do stołu traci się lub marnuje około jednej trzeciej jedzenia wyprodukowanego do spożycia przez ludzi. Wysoki poziom marnotrawstwa ma ekonomiczne, społeczne i ekologiczne konsekwencje. Rocznie powoduje na świecie straty w wysokości 940 mld dolarów, brak bezpieczeństwa żywnościowego i niedożywienie. Do tego produkcja jedzenia, które potem zostaje zmarnowane, pochłania cenne zasoby, np. około jednej czwartej wody wykorzystywanej w rolnictwie. Produkcja żywności jest też odpowiedzialna za około 8% globalnej emisji gazów cieplarnianych.

Gdzie i na jakim etapie dochodzi do marnotrawienia żywności? Dlaczego rozmiary tego zjawiska są tak duże?

W skali świata jest wiele różnic dotyczących tego, kiedy i gdzie dochodzi do marnotrawstwa. W krajach uprzemysłowionych dochodzi do niego głównie na ostatnich etapach, czyli w dystrybucji i konsumpcji. W krajach rozwijających się marnotrawstwo zachodzi przede wszystkim na wczesnym etapie. Jest to spowodowane brakiem zaawansowanych praktyk rolniczych, metod transportu, infrastruktury i magazynów.

Jakie są skutki dla ekonomii i dla środowiska?

Zmarnowana i utracona żywność oznacza również zmarnowaną wodę, glebę, pracogodziny, energię i inne cenne, często ograniczone, zasoby. Ekspertci twierdzą, że ograniczenie marnotrawstwa żywności na etapie konsumpcji o 30% w krajach rozwiniętych mogłoby do 2030

r. zwolnić około 400 tys. kilometrów kwadratowych pól uprawnych. Koszty związane z marnotrawstwem żywności w 2012 r. w państwach członkowskich UE zostały oszacowane na ok. 143 mld euro. Dwie trzecie kosztów są spowodowane marnotrawstwem w gospodarstwach domowych.

Jak wygląda sytuacja w Europie?

Unia Europejska - jako jedna z najbogatszych i najlepiej prosperujących wspólnot na świecie - ma moralny i polityczny obowiązek, żeby ograniczyć ogromne ilości żywności marnowane każdego roku. Według szacunków 88 mln ton żywności jest marnowane w UE każdego roku - to około 173 kg na osobę. Podczas gdy w UE marnuje się 20% wyprodukowanej żywności, 55 mln ludzi nie stać na jeden wysokiej jakości posiłek w ciągu dnia. Taka sytuacja jest kosztowna, niemoralna i na dłuższą metę nie do utrzymania.

Co powinna zrobić Unia Europejska i państwa członkowskie, żeby poprawić sytuację?

Jedzenie marnuje się w każdym ogniwie łańcucha podaży i konsumpcji. To znaczy, że problemu nie da się rozwiązać za pomocą jednej regulacji. Obecnie istnieją 52 akty prawne, które mają wpływ - dobry lub zły - na marnotrawstwo żywności. Potrzebujemy skoordynowanej ustawodawczej odpowiedzi na poziomie UE i państw członkowskich, która weźmie pod uwagę przepisy dotyczące marnotrawstwa, bezpieczeństwa żywności i informacji, ale również pewne aspekty gospodarki, badań i innowacji, środowiska, rolnictwa, edukacji i polityki społecznej.

Co my jako konsumenci możemy zrobić, żeby ograniczyć marnotrawstwo żywności? Jakie konkretne działania możemy podjąć w naszym codziennym życiu?

Według szacunków 53% żywności jest marnowane w gospodarstwach domowych. Edukacja konsumentcka jest kluczowym obszarem, w którym potrzeba wspólnego wysiłku, żeby ograniczyć marnotrawstwo. Według badań Eurobarometru ponad trzy czwarte Europejczyków uważa, że przeciętny konsument może mieć wpływ na ograniczenie marnotrawstwa. Planujmy nasze zakupy, nie kupujmy więcej, niż możemy zjeść. Kładźmy świeże jedzenie głębiej w lodówce. Wykorzystujmy lub zamrażajmy resztki.

Mniej niż połowa Europejczyków rozumie różnicę między datami ważności „należy spożyć do” i „najlepiej spożyć przed”. Nie wyrzucajmy żywności zaraz po upływie terminu określonego jako „najlepiej spożyć przed”. Ona wciąż może zostać wykorzystana, czasami nawet przez wiele tygodni.

Sprawozdanie jest częścią negocjacji nad pakietem ustawodawczym dotyczącym gospodarki o zamkniętym obiegu i zarządzania odpadami.

Więcej informacji

[Ścieżka proceduralna](#)

[Biljana Borzan \(S&D, Chorwacja\)](#)

[Komisja Ochrony Środowiska Naturalnego, Zdrowia Publicznego i Bezpieczeństwa Żywności \(ENVI\)](#)

[Opracowanie Biura Analiza Parlamentu Europejskiego \(EN\)](#)

[Strona Komisji Europejskiej \(EN\)](#)

[Komunikat prasowy: Propozycje ograniczenia marnotrawstwa żywności \(EN\)](#)

Posłanka Biljana Borzan mówi o marnotrawstwie żywności